

İlk önce canın gönenç olsun (3Yuhanna 1:1-3)

Tanrı ruhtur (Yuhanna 4:23-24). Yani gözle görünmez. Tanrı'yı gözümüzle değil ruhumuzla görüşebiliriz. Tanrı insanlığa kendisini göstermek için öz görünümü olan İsa Mesih'i bu dünyaya gönderdi. Biz İsa Mesih'in görünüşüne sadece bakanlar gibi değiliz, biz O'nda Tanrı'nın görünümünü ve karakterini gördük, Tanrı'nın işlerini ve sevgisini, Tanrı'nın yaşam ve gücünü gördük.

Ruh olan Tanrı'yle görüşebilmemiz için biz Tanrı'nın buyruğunu almalıyız. Söz aracılığıyla dünyayı yaratan Tanrı bize yaşam ve görkem ve bereketi söz aracılığıyla verir. Biz ilk önce Tanrı ruh olduğuna inanmamız lazım. Ondan sonra Tanrı'yı aramalıyız. Birçok insan kendi bedendeki duyu ve duygusuna dayanarak Tanrı'yı aramaya çalışıyorlar ama bunun sonucu mistisizm ve boş inançtır. Bizim için gereken şey Tanrı'nın vaadine inanmaktır.

Beden sanki elbise gibidir. Zaman gelince onu çıkartmak lazım. Ama bu son değildir. Beden kaybolabilir ama ruhumuz sonsuza kadar çürümeyen beden olarak değişecektir. Buna inanabilmemiz için Tanrı kendi Oğlu'nu gönderdi ve Kutsal Ruh'u gönderdi. Buna rağmen insanlar hâlâ bedendeki duyu ve duyularına göre yaşamaya çalışıyorlar. Sonuçta Tanrı'nın düşmanı olurlar (Romalılar 8:7). Tanrı'nın vaadine göre Kutsal Ruh'u almış olan bizler eğer hâlâ bedenimiz aracılığıyla Tanrı'yı aramaya çalışırsak acaba gerçekten bizde umut olabilecek mi?

İman hayatı ruhsal hayattır. Biz eğer ruhsal hayatı sürdürmekteyseniz yüreğimiz Rab'in sevinciyle dolu olacaktır (Yuhanna 15:11). Rab beş ekmek ve iki balıkla beş binden fazla kişiyi doyurdu, ve bir sözle fırtınayı susturdu. Rab bu kadar güçlüdür. Ama bu dünyada olduğu sürece hiç mülk biriktirmedi. Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yoktu. Ama 'O lanetlendi' diyemeyiz. İnsanlar mutlu olmak için iyilik yapmak için para gerektiğini söylüyorlar. Onlar 'İsa'ya inanırsa bereket alacak' sözünü 'İsa'ya inanırsa maaş yükselecek' anlamı olarak kabul ediyorlar. Ama bereket maddelere bağlı değil ruhumuza bağlıdır. Biz her ne kadar zengin bir kişinin önünde olsakta "Bendeki görkem seninkinden daha büyük" diye övünebilmeliyiz. Tapınağa giderken kötürüm olan bir dilenciyle karşılaşmış olan Petrus "Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum. Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, yürü!" (Elçilerin işleri 3:6) dedi. O zaman kötürüm yerden kalktı. Biz para değil İsa adının sevinç ve gücüyle insanları kurtaranlar olmalıyız. Finansal olarak zor bir durumda olduğu için Rab'in vaadinden kuşku duyarak kiliseden uzaklaşmamak lazım.

Tanrı güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır (Matta 5:45). Bu dünyada Tanrı'ya karşı direnenler de zengin olabilir. Ama bedeninin yaşam süreci bitince bedeninin sahip olduğu her şey başkasının olur. İsa'nın bize verdiği sevinç bedenimizin değil ruhumuzundur. Dolayısıyla bu iman edenlerindir. İman etmeyen insanın ruhu Tanrı'dan hiçbir şey alamaz. Elçiler dahil birçok insan İsa'ya tanıklık ederek şehit oldular. Ama bu garip bir şey değil çünkü Tanrı'nın Oğlu bile çarmıhta öldü Tanrı'nın sevgisini alanlar bu dünyada sıkıntı çekiyorlar. Ama ruhumuz mutludur. Çünkü ruhumuzda Tanrı'nın lütfuyla verilmiş olan Tanrı'nın yaşam ve bereket, görkem ve güçleri vardır.

Bir din reenkarnasyonu ısrar ediyor. Reenkarnasyon öğretisinde bütün yaratık ölünce başka bir yaratık olarak yeniden doğacakmış ve bu sürekli tekrarlanacakmış. Ve biri nasıl yaşarsa ona göre sonraki yaşamında ne olarak doğacağı kararlaştırılmış. Yani insan günah işleyince bu asla yok olmadığı için mutlaka günahın ücretini ödemek lazım.

Tanrı'nın Mesih aracılığıyla bize verdiği iman böyle değil. Adem'in günahından dolayı bütün insanlık günahkâr oldu. Bebekler de aynıdır. 'Bebeğin ne günahı var ki?' diye soranlar olabilir. Bu konuda Mezmurlar 51:5 "Nitekim suç içinde doğdum ben, Günah içinde annem bana hamile kaldı" diye söyledi. Bütün günahkâr günahın ücretini ödemelidir. Bu dünyada lanetlenmeli, dünyadan ayrıldıktan sonra ateş gölünde sonsuza kadar sıkıntı çekmelidir. Cehennem ne kadar korkunç bir yer ki, Rab "Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmadan iyidir" (Markos 9:45) diye söyledi. Oradakileri kemiren kurt ölmez, Yakan ateş sönmez (Markos 9:48). Yani bir kez cehenneme atılınca asla oradan çıkamaz, sonsuza kadar yok olmaz, sürekli sıkıntı çekmek zorundadır.

Günah bu kadar korkunç bir şeydir. Dolayısıyla İsa "günahını bana aktar!" der. O bizim sadece Adem'den aktarılmış öz günahı değil her birimizin işlediği günahı da O'na aktarıp özgür kılınmamızı ister. İnsanlar "ben hiçbir şey yapmadım ki nasıl günahımdan aklanabilirim?" diye sorabilirler. O zaman Rab "günahın ücretini ben ödedim. Sen sadece lütuf alın!" der.

Tanrı Kutsal Ruh'u göndererek lütfedilmiş olan yüreğimizi mühürler. Romalılar 8:2 "yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı" diye söyledi. Lütfedilmiş insanın ruhu öz günah ve kişisel günahın ve günahın sonucundan özgürdür. İsa Mesih'in adıyla vaftiz edilmek eski yaratılışını tamamen gömerek yeni yaratılış olarak doğmak anlamına gelir, aklanmış olan Tanrı'nın çocuğu olmak anlamına gelir. Biz Tanrı'nın çocuklarıyız derken biz hiç günah işlemiyoruz anlamına gelmez. Tövbe edip günahımızı Rab'be aktardığımız için doğru insan sayılıyoruz anlamına gelir.

Geçmişte hayvanın kanıyla tapınaktaki nesnelere kutsal kılındılar. Aynı şekilde kendi ruhunda Mesih'in kanı varsa bu kişi Tanrı'nın önünde kutsaldır. Mesih'in kanına inanarakta günahımı hâlâ kendisi yüklenmemek lazım. Bir şey yaparken sevinç ve şükranla değil 'böyle yaptığım için lanetlenirsem ne yapıyım?' diye korku ve kaygıyla yapmak Rab'bin isteği değildir. Bir iş kendi istediğine göre olmadığı zaman bunun günahın ücreti olduğunu düşünmek reenkarnasyon öğretisinden kaynaklanır. Mesih'teki yaşamımız artık dilsiz putlara tapmaya yöneltilmiş olan geçmişteki gibi olmamalıdır (1.Korintililer 12:2). Canımız mutlu olmalı ki her durumda gönenç olabiliriz. Canımız mutlu olmak için lütfedilmelidir. İsa lütfedilmiş kişinin Rab'bidir. Kutsal Ruh lütfedilmiş kişiyi mühürleyip onun ruhu içinde kalır. Tanrı'nın lütfunu ruhumuza alarak Kutsal Ruh'la mutlu insan olalım.

2015. 5. 24. Semone